

باد ایلین تا با دود کتیه حسن مراد نفس غیر مملوری یا در ایویک محبت ایدون
 در او لور دیکر بروجک خطابه فی در نغسه زلف ز اطلعه ملک تا کلمه ای
 زلفی حلقه الهه تا بنی بیخ ایلیم سن جمله را آبت من تا ندی بتر تا دم
 ترین ایلین تا بنی بر می سن مراد روح نسی جمله ویران مین اندوکی سار
 یا بر یکتا شوتا شیرازی از خودیم بیگانه بی ماروله تا بن کند کردن کسی سن
 غم ایخار خود تا کلمه ناخدا دم اغیارک غمی می تا بنی عکین اتم سن خطاب
 نغسه در اعناردن مراد شیطان و صدن غیری اولیو ملک در متوج هر
 شود و زین شیرازی مارا هر جهک ستمی اولیو جسته نری یا قه سن شکر کشت تا کلمه
 سر و فلک فر تا دم باشن کجه تا بنم فر تا دم بلکه باشن کجه خطاب نغسه
 مراد هر اکله مر نون اعراض اتم تا اتم بلکه بر شمشه و کله رخص کن تر من سکین
 و بر تا دم رختن سن کتیه دم الیه و فر تا دم ابر سن تا عمارت در آت کتیه تر سن
 فر تا دم تا بنم فر تا دم بزرگ سوسی خانه ابر شمشه بیه و کله نغسن شکافی
 مراد و زری مراد در حق فلک خود ملک تا کلمه کافظرا فلک کوی خود ایلیم
 تا عا فعلی و جلیم سن را دم شوتا با در طالع شرح داد دم را ام اول تا مبارک
 طالع با که داد و مره مراد فلک طاعته امتشادی و رو کله عرو سعادت به نسبت
 ایدون بیان در **وله الفصا** صفا با غم عشق تو چه تر بر کتم ای غم سنک
 عشق غمه نه تدبیر ایدم تا بنی در نغسه تو تا در بیکر کتم کجه چنه دکن سنک
 ممکن کله و شیکل ایدم تا در شیکل جبهه دکن اول تا ابر سنک در بودن صفا
 خدایه در اول دیوانه در آن سنک که بتره در دکان دیوانه اول مرتبه در
 کتری یعنی کله که در چن مان برل ایدم یعنی جان علاج دکله تر سنک
 بتم بر سر زلف تو بخر کتم مکر هم سنک سر زلف کن که ز بخر ایدم خطاب

بیت و عکین

در ای صفا

صایح

خدایه در مراد محبت ماسوی ایل جراب و بیاب اولش ایگی اول اسرار البیته
 دن در مان اولر غن بیان در با سیر زلف تو مجموع بریت بی اول سنک
 سر زلفک ایل اولر فلک مجموع بریت بی غن کوه جان که ستر از محبت تتر بر نغسن
 تنی بر جان که جمیع بی باشند با سنه تتر بر ایدم مراد اسرار البیته دل عا غنی
 محبت ماسوی دن خلاص اندوکن اشعار در خدایه طغر اطلاق که خوب صفا سنک
 استحال اولنور حافطک بو سیدن ظا هر در **حافظ** تا در زجر مشرک
 این بقیت کر او کان صم کوز اول مونس و نه مان مانت **و حسب** الکر
 بچون بو سیدن جانی کور سن در **روجه** فر تا دم ای صم ابطی لیس آتش
 ترک شور عجم قننه عرب **الجه** از ندرت بخر تو کتیه که عجمان که ان کر سنک
 فر تا دم زمانند کله م جهات **در یکی** نامه کله است که کتیه که حال در کله نام
 در کتیه مراد عالم نفس در کله کور کی بنی نهایت المی بیان در **ان زمان** کله روزی
 ایدون جان تا کلمه **اول** زمان که با که جان کور کله آرزوی اول **و در** کتیه تر سنک
 خوب تو تصور کتم سنک خوب از کتیه تر سنک تصور ایدم مراد خوب
 صفتی کی صفا کله تصور کی صفت ایدون کی میان **در کله** بر تا دم که و صفا تو
 بو صفا دست **در** الکر بکم کور سنک و صفا کله بو کله ایلیم مراد اولر **و در** دنیا
 بکم در با دم **و تو** غیر کتم در دنیا بی و دکلی انک بچون خدایم **و تو** غیر ایدم
 می و امر فائز حاصل ایدم مراد و صفا الی طلب در صفا سنه دن فرغت
 ایلیم **و در** سنو از بر تا ای واعظ و برمودن کوی ای واعظ سن سنه دن
 اراق اول و حسب سلیم **ممن** نه ایدم کور کوشن **بخر** کتم **بن** اول
 دکلمه که در نغسه ایدم بونش واعظ و مراد صفا علق الی در
 نیست ایدم حلاجی ز صفا **حافظ** کله فضا دن بر صفا ایدم بو روز

مهر دکن

صفا
خدایه مراد